

Lezing over de Heilige Doop (I)
De Bijbelse leer over de Heilige Doop
door kand. R.J. Jansen
op 11-10-2019
te Voorthuizen

Zingen: Psalm 27:3

Lezen : Matth. 3 en Rom. 6:1-11

Gebod

Zingen: Psalm 69:1, 6

Geliefden, als we vanavond stilstaan bij de Bijbelse leer van de Heilige Doop, dan lees ik u nog drie verzen voor uit Éfeze 5, namelijk vers 25 tot en met 27, waar de apostel Paulus schrijft: 'Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelf voor haar heeft overgegeven; opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; opdat Hij haar Zichzelf zou heerlijk voorstellen, een gemeente die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.'

Geliefden, vanavond is mijn hart vol van liefde, van liefde tot Christus, omdat de doop Zijn gave is aan Zijn bruid. Als we vanavond spreken over de leer van de doop in Gods Woord, dan gaat het over dat wat Christus Zijn bruid wil geven, die Hij heeft liefgehad en voor wie Hij Zijn bloed heeft gestort.

Paulus vergelijkt het huwelijk daarmee. Christus heeft Zijn bruid liefgehad en Zichzelf voor haar overgegeven, zegt hij, ja, zelfs tot in de dood liefgehad, opdat Hij haar tot Zijn bruid zou maken, haar heiligen zou en tot de Zijne maken. Maar hoe dan? Door deze twee dingen: door het bad des waters, en door het Woord. Dus de zondaar of de zondares die niet behoort tot de bruid van Christus, wordt door het Woord, door het Evangelie, geroepen; diens hart wordt door Zijn liefde ingewonnen. En Hij reinigt haar ook.

Paulus gebruikt daar het beeld van een Joodse bruid, die op de avond voor haar bruiloft afdaalt in een doopvont en daar, ritueel, gewassen wordt om voor haar bruidegom rein te zijn. En zo, zegt Paulus, is de doop een liefdegave van Christus voor Zijn bruid, voor degenen die Hij heeft liefgehad en tot de Zijnen maakt. Dus als het Zijn gave is, uit liefde gegeven, dan

is het ook Zijn zaak, dan gaat het om Zijn eer. Maar dan gaat het vanavond ook wel om de troost van en de zegen voor de bruid.

Het is nodig om de Bijbelse leer van de Heilige Doop uiteen te zetten, omdat de instelling van de doop een zichtbare prediking is van de genade Gods en van de liefde van de Bruidegom. Het is een zichtbare afbeelding van de werking van Gods genade, in het ondergaan en opkomen uit het water. Dát is de Bijbelse leer.

Die instelling is een gave van Christus, om zondaren, straks als Hij komt op de dag van de bruiloft, als een reine maagd te ontmoeten. Het is niet zo, dat het water de ziel reinigt, maar het is als het bad voor de bruid, dat haar bereidt voor de dag van de bruiloft, dat haar de voorsmaak geeft van de dag van de bruiloft.

Als de doop een inzetting is van Christus voor Zijn bruid, een liefdegave, dan is het ook een ontzaglijke verantwoordelijkheid als wij door dwaalleer of door een verkeerd verklaren van de Schrift de Bruidegom Zijn eer ontnemen, en de bruid haar troost. En daarom gaat het in de zaak van de Heilige Doop om de eer van een drie-enig God.

Er zijn echter predikanten die kinderen en knechten van God zijn, die we van harte liefhebben, maar die het totaal met ons oneens zijn. Maar ik begeer ook vanavond alleen maar te buigen voor het Woord. En ik zal u vanavond ook niet zeggen hoe de Heere mij Zelf in mijn eigen bevindelijk leven de ogen heeft geopend voor de doop, want het gaat om het Woord; het gaat erom dat uw hart en het mijne buigt voor het Woord. Op het spreken over de doop, die Christus als een schat voor Zijn bruid heeft gegeven, kan echter een grote prijs staan, het kan heel wat kosten. Als u tot het juiste inzicht komt, of misschien al gekomen was, en u daarvoor eerlijk uitkomt, kan het u lijden opleveren; wegen van eenzaamheid, onbegrip en smaad.

Maar Johannes de Doper heeft van Christus gezegd: 'Hij zal u dopen niet alleen met het vuur' - het vuur van het lijden - 'maar ook met de Heilige Geest.' En als ik het achterliggende jaar, sinds we voor het eerst in het openbaar over de doop spraken, als ik dat jaar overzie, dan getuig ik vanavond: De Heere heeft mij niets te kort gedaan, en heeft geestelijke zegeningen gegeven als anderen slagen toedienden. Want het gaat om Zijn eer. En het gaat om die liefdegaven van Christus aan Zijn bruid. Maar hoe ver zijn we afgedwaald van het eenvoudig getuigenis van Gods Woord.

Als wij de vorm van de doop veranderen van onderdompelen in besprengen, zijn wij ongehoorzaam aan de inzetting van Christus. Het gaat er, ook vanavond om, dat onze harten worden gebracht tot de gehoorzaamheid aan Christus, om te zien dat bij de doop (die een gave is van Hem) de vorm ook samenhangt met de inhoud. En dat het aankomt op uw hart; dat wat in de doop ligt verklaard, plaatsvindt in uw hart. Dat die liefde van de Bruidegom en het huwelijksaanzoek van Hem in het Evangelie kracht doet in uw hart; om dan ook door het water van de doop gereinigd te worden tot Zijn bruid.

Vanavond wil ik met u eerlijk luisteren naar wat het Nieuwe Testament leert over de doop. En dan moeten wij niet vanuit een ingenomen positie, hetzij voor het een of voor het ander,

terug gaan redeneren in het Woord, maar moeten wij eerlijk luisteren. Waar komt de doop nu eigenlijk vandaan? Waar is die nu begonnen?

Nu, we lazen samen dat Johannes de Doper gekomen was door de Geest gedreven. Maar daar ging iets aan vooraf. Ik wil met u helemaal terug naar het begin, opdat wij verstaan waar de doop vandaan komt en wat het betekent. Nadat het Oude Testament was afgerond, en de profeet Maleáchi zijn mond gesloten had, was er een tijd van duisternis en een tijd van nood in Israël, een tijd waarin de stem van de profeten zwegen, een tijd waarin er geen koning meer was uit het huis van Juda, en Israël herhaaldelijk door andere volken werd overheerst, een tijd waarin Israël niet als volk van de Heere wandelde. Duidelijk lag de ongunst van de Heere op hen.

En het was in die tijd dat in de woestijn groepen Joden bijeenkwamen - dat waren de groepen van de Essenen - en die beseften: Zal de Messías ooit komen, dan moeten wij eerst gereinigd worden, het kan zo niet verder. Er was een gevoel van nood onder hen, een besef van het feit dat zij het verzondigd hadden. En die Essenen zochten de rechtvaardigheid door een strikt leven bij Gods wet. Onder die Essenen begon toen een zeer nauwgezet en regelmatig leven van wassingen, besprengingen en dagelijkse onderdompelingen tot reiniging, om zichzelf te reinigen voor God. Want ze hadden een besef, een gevoel van nood, dat als de Messías ooit zou komen, zij daarvoor bereid moesten zijn. Echter, al hun wassingen, al hun reinigingen en al hun onderdompelingen, konden hun hart niet bereiden voor de komst van de Messías.

Maar toen kwam Johannes de Doper, door God gezonden. Toen gaf de Heere Zelf een wegbereider voor de Messías, een met een profetische bediening, Johannes de Doper, die gedreven werd door de Heilige Geest. Voordat hij kwam, heeft de engel Gabriël tegen Zacharias gezegd: 'om de Heere te bereiden een toegerust volk', een volk geschikt voor de komst van de Messías.

Wat is een toegerust volk eigenlijk? Dat is een volk vol van boetvaardigheid, vol van onmogelijkheid, vol van schuld, vol van ongerechtigheid. Dát is een toegerust volk, daar kan Christus onder komen. En daarom kwam Johannes - we hebben dat zojuist gelezen - met de prediking: 'De bijl ligt alrede aan de wortel der bomen.' Dus veel scherper dan de Essenen en dan al de groepen of predikers die vóór hem geweest waren, heeft hij gepredikt dat de gerechtigheid van de wet ten einde was. En hij heeft gepredikt dat het zich beroemen op Abraham tot een vader te hebben, dus het vertrouwen juist op de uitwendige verbondsvoorrechten - 'wij zijn Abrahams zaad' - dat dat de ziel laat onder de vloek en in de schuld. Dus juist door de doop van Johannes, daar waar het dopen in het Nieuwe Testament begint, daardoor worden juist de uitwendige verbondsvoorrechten áfgenomen.

Als wij dan horen dat er mensen zijn, die zeggen: 'Het is zo'n groot voorrecht om als kind gedoopt te worden, je hebt nu wat om op te pleiten bij God', ziet u dan hoe radicaal dat tegenovergesteld is aan de bediening waartoe Johannes kwam. Want Johannes kwam juist om het verbondsvolk alle pleitgrond te ontnemen, om hen scherp de wet Gods te preken, opdat zij niet meer zouden roemen: 'Wij hebben Abraham tot een vader.'

Hij doopte in Beth-Abbara, in het Overjordanse. Hij haalde hen dus letterlijk uit het beloofde land, om door de doop daar weer in te gaan. Hij heeft door zijn scherpe wetsprediking en door de kracht van Gods Geest, Die daarin meekwam, die mensen overtuigd van het feit dat zij helemaal het volk van God niet waren, en dat de Heere in hun hart en leven niet aan Zijn eer kwam, dat zij de heidenen gelijk geworden waren, dat zij onder de vloek van de wet, en met de wereld op één hoop lagen. Dus de doop is niet gegeven, zoals vaak wordt gezegd, om ons van de wereld te onderscheiden, om ons van de wereld apart te zetten; maar de doop wijst juist aan dat u voor God door God veróórdeeld bent en dat u onder de vloek van de wet ligt.

En deze doop van Johannes - het is heel belangrijk om dat te zien; en dat geldt zowel van de doop van Johannes als van de doop van de apostelen - deze doop was particulíér. Johannes doopte de mensen één voor één, zij die kwamen, belijdende hun zonden. Hij doopte geen heel volk, geen hele gezinnen; maar hij doopte alleen degenen die door het gehoor van het Woord tot inkeer en onder overtuiging kwamen, die aan het einde van hun eigengerechtigheid kwamen. Hij doopte hart voor hart, één voor één, die door het gehoor van het gepredikte woord, in hun schuld waren gezet, in de verlorenheid van hun bestaan.

Zij die de kinderdoop voorstaan, zeggen: 'Johannes heeft alleen het teken van het verbond vernieuwd: de doop in plaats van de besnijdenis.' Maar nee, Johannes heeft juist onder het verbondsvolk en uit het verbondsvolk, hart voor hart, hén eruitgehaald, die door het Woord tot inkeer waren gekomen. Dat was geen nieuw teken van het verbond, maar een teken van het Nieuwe Verbond. Onthoud goed: Geen nieuw teken van het verbond, maar een teken van het Nieuwe Verbond! En hij doopte alleen hen die door God in hun binnenste waren veroordeeld, en kwamen belijdende hun zonden. Hij heeft er ook velen teruggewezen, zeggende: 'Wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn?'

Die doop van Johannes was dus een doop waarin de scherpe bediening van de wet werd uitgedrukt. Hij kwam dopen in water. In Lukas en al de Evangeliën staat in het Grieks duidelijk: 'dopende **in** water', onderdompelen. Helaas heeft de Statenvertaling dat vertaald in: 'dopende **met** water'. Hij heeft de mensen niet besprengd, maar ondergedompeld, één voor één, in de Jordaan. Daarmee gaf hij uitdrukking aan de betekenis. **(wat aanvullen m.i.)**

Weet u nog, die Essenen hadden al hun wassingen, al hun besprengingen en ook al hun dooprituelen, maar Johannes doopte de mensen eens en voorgoed. Door onderdompeling; daarmee uitdrukking gevend aan het feit: het is helemaal gedaan met uw eigengerechtigheid, u moet sterven, u moet herschapen worden. En dat geldt nóg, dat geldt u ook; we moeten herschapen worden. De doop is dus niet gegeven om ons van de wereld te onderscheiden, of om ons een pleitgrond te geven bij God, maar juist zoals de apostel Paulus zegt in Romeinen 3: 'opdat alle mond gestópt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.' Dát is nu een toegerust volk, dat is nu een volk waartussen Christus zal komen als het Lam van God.

In Johannes 1:25 lezen wij dat de schriftgeleerden en de farizeeën (de Bijbel zegt in vers 24: de afgezonden waren uit de farizeeën; zie ook vers 19) aan Johannes de Doper vroegen: 'Waarom doopt gij dan, zo gij de Christus niet zijt, noch Elía, noch de Profeet?' Dus kennelijk verwachtten ook de Joodse leiders, de farizeeën en de Schriftgeleerden, dat de Messías en Zijn wegbereider, de mensen één voor één, particulier, zouden dopen en zouden doen ingaan in het Koninkrijk Gods, in dat Nieuwe Verbond. En inderdaad, dat verwachtten de Joden. (verwachtten of verwachten ze nog?, niet duidelijk i.v.m. wat er volgt over ds. Zadok). Afgelopen week sprak ik dominee Zadok. Hij is Messíasbelijdend predikant in Israël. En ik vroeg hem naar de doopraktijk en de doopvisie van de Joden, van de Messíasbelijdende Joden vandaag in Israël. En in lijn hiermee gaf hij aan: Er zijn geen Messíasbelijdende Joden die hun kinderen laten dopen. Zij weten dat de verwachting van het Joodse volk al die eeuwen is geweest dat de Messías particulier, persoonlijk, het hart zal doen ingaan in het Koninkrijk Gods, en díegenen zal dopen.

En daartoe kwam Johannes de Doper. Hij predikte inderdaad net als Christus; u kunt in Markus 1 lezen dat de hoofd-boodschap van Christus' prediking was: 'Het Koninkrijk Gods is nabijgekomen.' Een nieuwe schepping dus; het Koninkrijk Gods gaat niet alleen over de nieuwe hemel straks, maar ook over het koninkrijk dat in uw hart moet worden opgericht, het eeuwige leven, of het Nieuwe Verbond. Dat zijn termen die in Gods Woord allemaal zien op het rijk der genade. En Johannes zegt: 'Dat Koninkrijk is nabijgekomen.' En daarom, 'Hij komt Wiens wan in Zijn hand is, en Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en de tarwe zal Hij in Zijn schuur samenbrengen; maar het kaf zal Hij met onuitblusselijk vuur verbranden.' En wat bent u dan? Kaf of koren? Voor het vuur of voor de schuur? Daarom hebben Johannes en de Heere Jezus gewezen op de noodzaak van wedergeboorte, van herschepping.

Dus dat ondergaan in het water, zoals Johannes de mensen doopte, is een beeld dat uitdrukt het ondergaan onder het oordeel van God. In Genesis 6 kunt u dat lezen: 'Het berouwde den HEERE dat Hij den mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart.' Het smartte de Heere aan Zijn hart toen Hij zag hoe vol de mens was van boosheid, en Hij bracht de wateren van het oordeel over de aarde.

De schepping is opgekomen toen de Geest Gods zweefde over de wateren, en het Woord sprak: 'Daar zij licht.' En nu preken Johannes de Doper en de Heere Jezus Christus het Koninkrijk van God, de nieuwe schepping die komt; u moet herschapen worden, u moet door wedergeboorte ingaan in die nieuwe schepping. En de doop is het teken van dat wat in uw hart herschapen is. 'Geboren,' zegt Christus in Johannes 3, 'uit water en Geest.' Als u niet geboren wordt uit water en Geest - en dan ziet het water op het oordeel dat gaat over de ziel; en de Geest Gods op de scheppende Geest Die daarover zweeft.

Geboren uit water en Geest, opnieuw geboren, opnieuw geschapen. En wie dat in het hart niet is, die komt ook dat teken niet toe.

De menigte staat daar aan de oever van de Jordaan, wenende om hun zonden, druipnat, gedoopt door Johannes de Doper. En in verwachting; want hij heeft gezegd: 'Het Lam komt; en Hij zal de zonde, waar u niet van afkomt, wegdragen; en de schuld die u niet uitgewist

krijgt, zal Hij wegdragen; en het hart dat u niet vernieuwd krijgt, zal Hij dopen met de Heilige Geest; Hij komt, dat Lam.'

En daar kwam Christus, niet te midden van verbondskinderen, maar verbondsbrékers, ja, vervloekten, die onder de prediking van Gods wet aan een einde waren gekomen, en zich door Johannes hadden laten dopen.

En nu komt Christus tot Johannes, om ook Zelf door hem gedoopt te worden. Waarom? Omdat Hij, als Hoofd van die nieuwe schepping, als Eersteling uit de doden, tussen de zondaren gaat staan.

Degenen die voor de kinderdoop zijn en zeggen dat de doop in de plaats van de besnijdenis gekomen is, kunnen de doop van Christus eigenlijk niet goed verklaren en de rijke troost daarvan niet zien. Want Christus is immers als zuigeling besneden? Hij is toen gebracht in het nationale verbond van de Heere met Israël. Waarom zou Hij dan gedoopt worden? Moet Hij dan opnieuw in hetzelfde verbond worden gebracht? Nee, want de doop is geen nieuw teken van dat verbond, maar een teken van het Nieuwe Verbond in Zijn bloed, een teken van die nieuwe schepping.

Hij staat daar tussen de zondaren. En Hij daalt af in het water. Maar Johannes protesteert en zegt: 'Mij is nodig van Ú gedoopt te worden.' Christus daalt echter af als Borg en zegt: 'Laat nu af; want aldus betaamt ons, Johannes, om alle gerechtigheid te vervullen.' Dus Hij belijdt, net als de Joden (daaromheen?), de vloek van de wet, de afsnijding uit de verbondsvoorrechten.

Daar staat Hij in het water, en Hij wordt door Johannes gedoopt. En ik hoop dat u vanavond de heerlijkheid en het Evangelie ziet in de doop van de Heere Jezus Christus, dat Hij daar zo'n krachtig getuigenis gaf van wat Zijn dood en opstanding zullen bewerken; dat Hij daar stond tussen vervloekte zondaren, die eigenlijk stonden te wachten en zich afvroegen: Wanneer komt Hij nu? Wanneer komt er eindelijk verlossing van Godswege? En daar kwam Hij, Christus Jezus. Hij onderwerpt Zich als Borg aan de doop van Johannes. Hij onderwerpt Zich dus aan de vloek der wet. Maar Hij is de Enige Die het oordeel niet waardig is in Zichzelf. En als Hij buigt onder de vloek, als Hij ondergaat in het water als teken dat Hij straks zal ondergaan in de toorn en in de dood; als Hij ondergaat in het water en daaruit opkomt, dan opent zich de hemel. Want eindelijk, eindelijk is er een Mens over Wie de wateren gaan. En van Hem kon niet gezegd worden: 'Het berouwde den HEERE, en het smartte Hem aan Zijn hart', want de Vader had Hem lief. Als Christus dan opkomt uit het water als teken, als voorafschaduwing van de opstanding, dan staat Hij daar als de Eersteling van de nieuwe schepping, geboren uit water en Geest; geboren, herschapen. Dan staat Hij daar, de Geest Gods zweefde over de wateren. En het Woord zei in Genesis 1: 'Daar zij licht.' Herschepping. 'De Geest Gods zweefde over de wateren', en God sprak: 'Daar zij licht.'

En nu staat Christus in de Jordaan, en de Geest Gods zweeft over de wateren. En Johannes begint zijn Evangelie ook zo, namelijk: 'In Hetzelve was het leven, en het Leven was het Licht der mensen'; 'Deze is het waarachtige Licht.' En als we dan op de morgenstond van die eerste schepping de Heere horen roepen: 'God zag dat het goed was', dan horen we hier in het begin van de nieuwe schepping: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelke Ik al Mijn

welbehagen heb.’ Dus de doop van Christus is het begin van de nieuwe schepping. Zoals de aarde van onder de wateren is geroepen, zo roept de Heere hier tot Zijn Zoon, nadat Hij opklom uit de Jordaan: ‘Ik heb in U Mijn welbehagen.’ En de Geest Gods daalt in alle kracht op Hem neer. Tegen Johannes was gezegd: ‘Op Welken gij den Geest zult zien nederdalen, en op Hem blijven, Deze is het Die met den Heiligen Geest doopt.’ Hij is de Zoon van God, Hij is die Borg en Middelaar.

En nu is die doop van Christus een symbolische afbeelding van Zijn dood en opstanding, en van de toepassing daarvan in het hart. Dáár gaat het om. En daar gaat het om in de doop van de gelovige. Petrus past dat in zijn eerste zendbrief toe, en spreekt in hoofdstuk 3:20 over de ark die in de dagen van Noach werd toebereid. En dan zegt hij daarvan: ‘Waarvan het tegenbeeld, de doop, ons nu ook behoudt, niet die een aflegging is van de vuiligheid des lichaams, maar die een vraag is ener goede consciëntie tot God, door de opstanding van Jezus Christus.’ Dus als we Christus gedoopt zien worden in de Jordaan, dan staat Hij daar, zegt Petrus, als de Ark. In Zijn hart draagt Hij, als Hogepriester, de namen van al Zijn kinderen. Ook uw naam? In Hem, in Zijn hart, draagt Hij Zijn bruid; en Hij wordt ondergedompeld. Petrus schrijft dus eigenlijk: Het oordeel kwam over de hele wereld. En zoals Noach en de zijnen weer uit die ark kwamen, dus niet met de rest van de wereld omgekomen zijn, zo is Christus als Ark ondergegaan in het water en er weer uit opgekomen. Hij is ondergegaan in de dood, en verdrongen in de toorn van God. Hij is ondergegaan in die nacht van het oordeel, ja, in de dood. Petrus zegt dus: Het tegenbeeld van die ark, de doop, behoudt ons nu ook. Want net als Christus wordt Gods kind ondergedompeld om daarmee te tonen: Ik ben gestorven zonder echt te sterven; ik ben in het oordeel ondergegaan zonder echt in de hel te zijn neergezonken. Dus de doop in water van een gelovige, het ondergedompeld worden in een wak, een rivier of een meer, dat is in navolging van de doop van Christus; in de Ark gaat hij in het water onder. Want Christus moest worden gedoopt, maar Zijn doop was een afbeelding van Zijn dood, van Zijn ondergaan, van Zijn sterven, van Zijn nederdaling ter hel. Daarom zegt de Heere Jezus tegen Zijn discipelen: ‘Kunt gij met den doop gedoopt worden waarmede Ik gedoopt word?’ Nee. Daarmee bedoelde Hij Zijn dood. Hij noemde Zijn dood een doop; gedoopt in het oordeel van God. Helemaal ondergegaan onder het eisend recht van Gods wet, helemaal ondergegaan om de eer van Zijn Vader. Maar Petrus zegt: ‘Wij zijn geborgen in de Ark, want die doop is de vraag ener goede consciëntie tot God, door de opstanding van Jezus Christus.’ Dus, zegt Petrus, zij die gedoopt worden, worden eerst ondervraagd. Wat betekent het woord ‘ondervragen’ eigenlijk? In de tijd van de apostelen gebeurde het ook dat zij werden gevraagd naar hun geloof in Christus; of de vreze des doods en het oordeel der wet uit hun geweten was weggenomen door de opstanding van Christus.

Dus Petrus zegt: Zoals Christus ónder ging. Maar Hij kwam er ook weer uit op, de dood kon Hem niet houden, de hel kon Hem niet houden, de wet kon Hem niet houden; er is voldaan. Hij is opgestaan in een nieuw leven. Zo komen wij op uit het water. Wie dan? Nu, degenen die inwendig, in hun hart, met een goed geweten kunnen zeggen: Ik ben wederom geboren tot een levende hoop, door de opstanding van Christus. Ik heb in mijn dood, in mijn oordeel,

in het ondergaan in mijzelf het leven gevonden in een Ander. Ik ben geborgen in de Ark. Ik ben gestorven zonder dat ik lichamelijk gestorven ben. Ik heb betaald zonder zelf te lijden. Ik heb genoeggedaan zonder zelf te hoeven kermen. Ik ben in Christus geborgen, in de Ark. En inderdaad, de golven en de toorn van Gods oordeel hebben op Hém gebeukt. Maar Hij is die Arke der behoudenis.

De 'vraag ener goede consciëntie tot God.' En hoevelen, ook van ons, hebben gestaan met hun kind aan een doopvont, terwijl zij niet met een goed geweten konden zeggen: 'Wij hebben een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus.' En terwijl ook dat kind niet kon zeggen: 'Ik heb een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus.' Want hier ziet de doop dus op, op herschepping, op sterven in uzelf, en opstaan in een nieuw leven. En Petrus stelt u en mij vanavond de vraag: 'Is uw geweten gereinigd?' Hoevelen worden door de kerkelijke instellingen gedrongen om vóórin Gods huis te liegen en hun geweten geweld aan te doen, omdat ze belijden wat niet waar is in het hart, terwijl Petrus zegt: 'Een goede consciëntie'.

Hoe komt een mens aan een goed geweten? Door de opstanding van Jezus Christus; in de erkenning van eigen vloekwaardigheid. Met de wereld ten ondergegaan.

Maar zoals nu die ark behouden bleef, toen het oordeel over heel de wereld kwam, zo was Noach het begin van een nieuwe schepping, Noach en zijn gezin, een nieuwe mensheid. Dat bedoelt Petrus ermee te zeggen, en dat sluit aan bij de lijn die we zagen in de Evangeliën over de doop van Johannes, de doop gaat om het ingaan in het eeuwige leven, de doop is de gave van Christus aan degenen die door genade in dat eeuwige leven, in het Koninkrijk Gods zijn ingegaan. 'Die niet geboren zijn,' zegt Johannes in zijn Evangelie, 'uit de wil des mans, maar uit Gód geboren.' Want 'zo iemand niet geboren wordt,' heeft Christus gezegd, 'uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk Gods niet ingaan.' En wat zegt de apostel Paulus in Galaten 6? 'In Christus heeft noch besnijdenis - dus niet de uitwendige verbondsvoorrechten - enige kracht, noch de voorhuid, maar een nieuw schepsel.'

Bent u een nieuw schepsel in Christus Jezus? Dan kunt u ook in het bad der wedergeboorte worden ondergedompeld. Paulus noemt in Titus 3 de doop namelijk: 'het bad der wedergeboorte'. En hij schrijft daar aan hem: 'Hij heeft ons zalig gemaakt niet uit de werken der rechtvaardigheid, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Geestes.' Door het bad, staat daar eigenlijk, der herschepping en vernieuwing van de Heilige Geest. Dus Hij heeft ons zalig gemaakt door de vernieuwing van de Heilige Geest, inwendig. En uitwendig blijkt dat doordat Hij ons gewassen heeft in dat bad der wedergeboorte. Heel eenvoudig dus, een bad voor hen die wederom geboren zijn, die door de Geest Gods vernieuwd zijn, en door Zijn barmhartigheid zijn opgezocht. Het is de gave van Christus aan Zijn bruid.

We gaan nog even terug naar de doop van Christus. Toen de Heere Jezus daar stond als de Borg van zondaren, toen Hij opkwam uit het water, toonde de Heere al, wat het leven zou zijn van het Koninkrijk Gods. En toen Christus gedoopt werd, bleek het grote onderscheid

tussen het leven onder het Oude Verbond en het leven onder het Nieuwe Verbond, het leven van na Pinksteren. Want daar is de Heere Jezus Christus opgewekt, uit het water geklommen; de hemelen hebben zich gescheurd, en de Heilige Geest kwam op Hem neder als een duif. En de Vader getuigde uit de hemel: 'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Dewelken Ik Mijn welbehagen heb.' En, geliefden, nu zien de twee zaken die daar zijn gebeurd, op de zegen van het leven der genade, van het leven van die mens die wederom geboren is, die in Christus geborgen is. Paulus schrijft in Romeinen 8 over die twee weldaden, namelijk over de aanneming tot kinderen; en de doop of de verzegeling, de vervulling met de Heilige Geest. Christus vervult met de Heilige Geest; en Christus heeft het getuigenis van de Vader dat Hij de Zoon van God is.

En daar toont de Heere dat nu door het verlossingswerk van Christus, die mensen die door Johannes gedoopt werden die daar stonden in hun schuld en in hun nood, dat die daar stonden in het geloof in de komende Messías; in het geloof in de belofte dat het Lam zou komen. Maar nu toont de Heere, als de Heilige Geest gelijk een duif (eigenlijk: Duif; maar door 'gelijk' wordt het in feite een vergelijking, dan moet het met kleine letter d) neerdaalt op Christus, dat de Heere hen die ín Christus zijn, niet alleen geeft dat verwachtende, dat uitzierende geloof naar Hem Die komt. Maar dit geloof is niet uit 'den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze', zoals het was onder het Oude Verbond, maar uit de Geest der aanneming, waardoor de 'Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn.'

Dus daar maakt de Heere duidelijk de twee weldaden die voortkomen uit de vergeving der zonden; wie in Christus een nieuw schepsel is, wie door Zijn genade geroepen is en is wedergeboren, die heeft in het Nieuwe Verbond de Heilige Geest ontvangen, en die mag leven uit de Geest der aanneming.

Maar, geliefden, doordat wij de doop verkeerd gingen verstaan, en de zichtbare prediking van de doop veranderd is, omdat de Bijbelse leer van de doop verlaten is, is er weinig zicht op deze volheid van Romeinen 8, weinig zicht op en weinig leven uit deze Geest der aanneming. Vandaag aan de dag zijn er vele van Gods kinderen die als het ware nog leven onder een geest van wettische vrees, onder de Geest der dienstbaarheid. Terwijl Christus als vrucht van Zijn dood en opstanding, hen de zekerheid van hun aanneming tot kinderen wil schenken; en dat zij van de liefde Gods des Vaders nooit meer gescheiden kunnen worden; en dat zij de Heilige Geest, als het inwonende onderpand, hebben ontvangen.

Dus in de doop van de Heere Jezus blijken die twee weldaden. Dat is het leven van de nieuwe schepping, dat is de volheid die de Heere de Zijnen geven wil. En daarvan spreekt Paulus dan ook in de Romeinenbrief, en daarom past hij dat ook toe in hoofdstuk 6, en vat samen wat we tot nu toe zagen, dat de waterdoop van Christus een zichtbare prediking is, een afbeelding van wat Hij voor de Zijnen gaat verwerven. De waterdoop van Christus is dus een zichtbare prediking van wat Hij gaat verwerven, namelijk de vergeving van zonden, de herschepping, het eeuwige leven, de aanneming tot kinderen en de verzegeling met de Heilige Geest.

De waterdoop van gelóvigen is een zichtbare prediking van de tóépassing van dit heil in hun hart. Dát zegt Paulus in Romeinen 6. Dus in de doop van Christus is getoond wat de Vader Hem geeft, en dat Hij dat gaat verwerven in Zijn dood en opstanding. Maar in hún doop, en daartoe is de doop gegeven (niet als een belofte voor zuigelingen van iets wat aan hen nog toegepast moet worden) maar als een verzegeling, als een zichtbare prediking van dat wat er in het hart van Gods Kerk is gebeurd. 'Want zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, zijn wij met Hem begraven door den doop in den dood.' Weet gij dat niet? Zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, zijn wij in Zijn dood gedoopt; 'wij zijn dan met Hem begraven,' zegt Paulus, 'door den doop ín den dood, opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, tot eer van de Vader, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.' Dus hier gaat het over wat de doop afbeeldt, wat er geschied is in het hart - met Hem gestorven, met Hem onder de wet tot een einde gebracht, met Hem gekomen, met Hem gebracht onder de vloek; met Hem gekomen aan een einde van mijn eigengerechtigheid. Maar ik hoefde niet de dood in, want Christus is mijn Ark; ik hoefde niet de hel in, want Christus is mijn Ark; ik hoefde niet in de toorn van God te verzinken, want Christus is mijn Ark. Maar ín Hem met Hem begraven in de dood, zodat die dood, die hel en die macht der zonde, mij niet meer vindt. Want de gelovige is weggeborgen in Christus. Dit is de werkelijkheid van het Evangelie, die Gods Geest schenkt in het hart, en die door de doop wordt afgebeeld en gepredikt.

'Zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn.' En Paulus zegt: 'Dit is tot de heerlijkheid des Vaders.' De doop gaat dus om de eer van Góð. De doop, zegt Paulus eigenlijk, is dus een zichtbaar teken, voor het volk Israëel, voor de heidenen, voor de engelen, voor de duivelen; ja, voor alle creaturen is de doop een zichtbaar getuigenis: Deze mens is gestorven, deze mens is niet meer, die is begraven; de oude Adam is weggenomen door de dood van Christus, en er is een nieuwe mens opgestaan! O, heerlijk Evangelie! O, heerlijke toepassing van de zaligheid, en o, heerlijk teken dat Christus gaf aan Zijn bruid; ondergegaan en opgestaan 'tot de heerlijkheid des Vaders'! Opdat God wordt geloofd, opdat de bruid, de gelovige zelf, daar de rijke verzekering van heeft, en opdat voor de wereld daarvan een getuigenis uitgaat.

Wat gaat er een getuigenis uit als in ons midden een man of een vrouw, die een zondaar of een zondares is geweest, of een jong mens die in Christus' dood is gedoopt, in het water wordt gedoopt, begraven wordt; hij is niet meer. En daar ligt het getuigenis in: Ik ben gestorven zonder te sterven; ik ben gestorven, nochtans leef ik door Christus Jezus, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij', dat is 'tot de heerlijkheid des Vaders.' Dat is een krachtig getuigenis van de rijke genade Gods.

Maar...., vraagt u: De kinderdoop dan? Is dat tot de heerlijkheid des Vaders? Watvoor getuigenis gaat daar vanuit? Wel, in de eerste plaats moeten we zeggen: Het is geen inzetten van God. Er worden vele kinderen gedoopt die niet met Christus begraven zijn, van wie we nog niet weten of ze ook in Christus, de Ark, geborgen zijn, aan wie het werk der genade nog niet gebleken is. En door die doop wordt de Naam des Heeren niet verheerlijkt,

maar veelmeer gelasterd. Ik hoor de spot van de wereld: Kijk eens, allemaal gedoopte jongens en meisjes, allemaal gedoopten, al die mensen zijn toch gedoopt? Ze zijn toch allemaal aan de Naam van een drie-enig God verbonden? En kijk dan.... Inderdaad, die mens kán ook God niet verheerlijken. Die mens wordt door die doop verplicht om God te verheerlijken. Maar hij moet eerst sterven en herschápen worden, hij moet wederom geboren worden, hij moet bij het kruis van Christus worden gebracht. Sterven aan de wet en leven in Christus; en herschapen worden door de Heilige Geest, opdat er ook de eer van God zal zijn en kan zijn.

Christus heeft gezegd: 'Laat de kinderkens tot Mij komen'; tot Mij, 'want derzulken (dat betekent: voor dezulken) is het Koninkrijk van God.' Christus wil inderdaad ook aan kinderen het Koninkrijk Gods geven, maar dan zullen ze tot Hém moeten komen. Gelooft u nog dat de Heere ook uw kinderen kan trekken en herscheppen, al zijn ze drie, of al zijn ze zes? Gelooft u dat? 'Laat ze tot Mij komen', zegt Christus. Hoeveel duizenden kinderen in de wereld worden wel tot het doopvont gebracht, maar niet tot Christus. Hoeveel duizenden kinderen in de wereld worden wel met het water besprenkeld, maar zullen ook in de wateren van het oordeel omkomen, omdat hun het Evangelie niet is gepreikt, hoewel zij gedoopt zijn, maar het geloof nooit ontvangen hebben. Die instelling is niet uit God. Weet u nog, de doop particulier, hart voor hart.

Door predikanten wordt weleens gezegd: De reden dat de kinderdoop nergens in het Nieuwe Testament voorkomt, is omdat de kerk toen nog in een zendingssituatie was. En later, toen de kerk gevestigd werd, en die meer geïnstitueerd werd, en er kinderen geboren werden, is de kinderdoop gekomen. Maar geliefden, dat is precies tegengesteld aan de waarheid. Want we hebben gezien dat de doop van Johannes en ook de doop van de apostelen juist onder een verbóndsvolk kwam, juist tot verbóndskinderen, juist tot een geheel volk. En die doop is juist ingesteld opdat het particulier, persoonlijk, uit het verbondsvolk zou worden uitgeroepen door het Evangelie; kinderen, jongeren, mannen en vrouwen, maar door genade werkelijk herschápen in hun hart. Niet meer een uitwendig verbondsvolk, niet meer tweeërlei kinderen des verbonds, maar geroepen door Zijn genade, ingebracht in het Koninkrijk Gods.

Deze heldere doopleer van de apostel Paulus (sterven en leven; sterven en opstaan in Christus) maakt de doop of de leer van de rechtvaardiging van de goddeloze en de prediking van het Evangelie, ook heel helder. En ik geloof, geliefden, dat de dwaling in de leer van de doop ook de grote onhelderheid en duisternis heeft gebracht over de leer van het Evangelie. Omdat de zaken dan juist worden omgekeerd; omdat de mens die nog onder de wettische bediening leeft, wordt vrijgesproken zonder Christus te kennen. Omdat de mens die nog sterven moet aan zijn eigengerechtigheid al levend wordt gesproken. Omdat wij in onze kerken kwijt zijn de zichtbare prediking van de doop, waarvan Paulus zegt: Met Hem ondergaan onder de bediening der wet, met Hem in de dood, en met Hem eruit opgestaan. Dus met Christus verenigd door het geloof. Dat heeft Christus ook Zijn discipelen bevolen: 'Gaaf dan heen, maakt discipelen onder alle volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb.' U kunt zien dat er in onze Statenvertaling geschreven staat: 'Onderwijst al de volken.' En dan denkt u misschien aan het leerboekje van Hellenbroek voor de catechisatie, dat catechiseren

‘onderwijzen’ betekent; onderwijzen in de godsdienst. Maar het woordje ‘onderwijzen’ betekent in de oorspronkelijke taal: discipelen maken. Dus u moet als een discipel door de roeping van het Evangelie worden geroepen om Christus te kennen. En Christus zegt: Díé zult u dopen, en die zult u leren, onderhouden wat Ik u bevolen heb.

Bent u een discipel van Christus? En bent u door Christus geroepen uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht? Bent u zo gedoopt in een watergraf? ondergegaan? Wij missen die Bijbelse instelling zo. En wij missen daarmee ook de zichtbare prediking van het geheim van het Evangelie. Wat een duisternis heeft dat gebracht! Hoevelen vertrouwen op verbondsvoorrechten, op apart gezet te zijn van de wereld, op pleitgronden, terwijl Gods Woord juist in de doopleer met de scherpe wetsbediening komt en ons leert: U bent met de wereld onder het oordeel Gods. En met de wereld zult u omkomen, tenzij u weggeborgen bent in Christus, de Ark.

Maar als we vanavond deze doopleer van het Woord van God horen, dan geldt daarvan ook de belofte die Christus aan Zijn discipelen gaf, namelijk: ‘Ziet, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.’ Dus als de discipelen er zo op uitgaan onder de volkeren, erop uitgaan om door het Evangelie mensen te roepen om een discipel van Christus te worden, door de krachtdadige, inwendige roeping in het hart, waardoor men overtuigd en tot geloof gebracht wordt, wordt het hart ingewonnen door de liefde van Christus, en daarom gedoopt in Zijn dood en opstanding.

‘Ziet, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.’ Dat is de rijke belofte voor de discipelen die erop uit zijn gegaan tot aan de einden der aarde. Maar mag ik het omdraaien vanavond? Hoe komt het dat er onder ons en in onze kerken zo weinig van de tegenwoordigheid van Christus is? Want Hij heeft gezegd: ‘Ziet, Ik ben met u’ tot degenen die in Zijn Naam zouden uitgaan om te roepen en te dopen. Maar wij hebben het Evangelie veranderd en Zijn doop veranderd, en daarmee ook Zijn tegenwoordigheid zo verzondigd!

De discipelen hebben, toen Christus hen die opdracht gaf, gewacht op Zijn Geest, gewacht op de komst van de Heilige Geest. Want dopen kan wel zonder de Heilige Geest; maar discipelen maken, het hart inwinnen, het hart overtuigen, en het Evangelie toepassen, de ogen van een blinde openen voor het Evangelie en de heerlijkheid van Christus, kan niet zonder de Heilige Geest.

Dus daar zaten zij, eendrachtig biddende om de Heilige Geest, opdat Hij komen zou, en opdat die Heilige Geest het Evangelie krachtig zou zegenen. Op de pinksterdag werden er drieduizend toegebracht en gedoopt door onderdompeling bij de tempel. Op die pinksterdag heeft Petrus daar gestaan en hij riep het uit: ‘Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt’. Wie waren dat? Joden. Joden vanuit alle volken; Joden en Jodengenoten, Kretenzen en Arabieren. Dus Joden uit Kreta en Arabië. Ziet u, opnieuw begint de Heere met het verbondsvolk. Maar juist dat verbondsvolk moet doorstoken worden in het hart, en de verbondsvoorrechten inleveren. Juist dat verbondsvolk moet zichzelf leren kennen als krúísigers van de Messías. En juist aan hen wordt gezegd: ‘Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt’. En er waren vele pelgrims in Jeruzalem, het was het pinksterfeest van chagguot?, het oogstfeest, het feest van de eerstelingen. En op die dag stonden bij de tempel in Jeruzalem, vanwege het chagguotfeest, vele doobbassins, zodat de pelgrims zich

konden wassen eer zij de tempel ingingen. Bij al de poorten en ingangen van de tempel waren doopbassins.

Maar als de Heilige Geest wordt uitgestort en Petrus daar het Evangelie van de gekruisigde en verhoogde Middelaar preekt, worden ze ervoor ingewonnen, discipelen gemaakt, geroepen één voor één, hart voor hart. Geen gezinnen, geen heel volk, maar hart voor hart, geroepen, herschapen, en daarom ook gedoopt door de apostelen. En daar bij de tempel werden er drieduizend op één dag ondergedompeld in die doopbassins. En hier, op de pinksterdag, veranderde de doop van Johannes (als een doop van verwachting van Hem Die komt, en van Zijn doop met de Geest) in een doop van vervulling; een doop niet van de kómmende Christus, maar de *gekomen* Christus. Niet van de belóófte gerechtigheid, maar van de áángebrachte gerechtigheid. Niet van de belófte der vergeving, maar van de geschónken vergeving der zonde. Niet van de kómmende Geest van God, maar van de útgestorte Geest van God.

Hier komen zondaren, mannen en vrouwen, die altijd nog waren onder de Geest der dienstbaarheid, in de Geest der vrijheid der kinderen Gods, door de arbeid van Christus, roemend in Zijn genade. Gedoopt met Gods Geest en daarom gedoopt in water. 'Want u komt de belofte toe' - dat is de belofte van Gods Geest, dat is de belofte van een Nieuw Verbond, dat is de belofte van de herschepping van het hart - 'u komt de belofte toe en uw kinderen.' Wie zijn die kinderen? Dat zijn de kinderen van de Joden. Dus als er staat: 'U komt de belofte toe en uw kinderen', dan bedoelt Petrus daarmee: aan u, o Joden, die vandaag worden gedoopt, is de belofte van de Heilige Geest gedaan, en aan uw kinderen, tot in duizend geslachten. Daarom hebben wij verwachting voor de bekering van de Joden, omdat Petrus heeft gezegd: 'en voor uw kinderen.' En....', gelukkig...., wonder van genade...., en niet alleen voor hen en hun kinderen, maar 'ook voor allen die daar verre zijn' - dat zijn u en ik - 'zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal.' 'Zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal'; ziet u wat Petrus daar zegt? Die belofte, o Joden, van de Heilige Geest, is aan ú gedaan, de zaligheid is uit de Joden.

De leer van de kinderdoop - ik denk dat ik daar een volgende keer nog verder over spreek - hangt helemaal samen met de vervangingstheologie, waarin de kerk is gekomen in de plaats van Israël. Want Petrus doopte hier Joden, Joden uit de diaspora (verstrooiing), maar tegen hen zegt hij, en niet tegen de heidenen: 'U komt de belofte toe, en uw kinderen.' Want hij zegt niet: 'die heidenen, en hun kinderen.' Maar hij zegt: 'zovelen als er de Heere onze God toe róépen zal.' Dus onder ons, als heidenen, verspreidt het Evangelie zich niet door geboorte in een verbond, maar door wédergeboorte, door de roeping Gods, door de krachtdadige roeping van het Evangelie, door de prediking van het Evangelie. Niet door een biologisch verbond, niet door geboren te worden op een erf waarvan Gods Woord niet spreekt. Hoevelen worden er niet gebracht op het zogenaamde erf van het verbond, maar wordt de roeping van het Evangelie onthouden. 'U, en uw kinderen, en allen die daar verre zijn, zovelen....' - en dat is dus daar op de Veluwe een vrouw, en daar in Rusland een man, en

daar in Indonesië een jong meisje -‘allen die daar verre zijn, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal.’

‘En die het woord gaarne aannamen, werden gedoopt’, omdat zij het woord van het Evangelie, en daarmee de gepreekte Christus, hadden ontvangen in hun hart. Dus wij zien dat op de pinksterdag de doop niet meer is de doop van Johannes, niet meer de doop van verwachting, niet meer de doop van een belofte van wat komen gaat, maar de doop als een verzégeling van wat gekomen ís, als een teken van wat geschonken ís. Dan zien wij: ‘die zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt.’ Dus de doop van de apostelen is niet alleen een verzegeling van de belofte van de Vader, of de verwerving door de Zoon, maar ook van de toepassing van de Heilige Geest, inwendig. ‘Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt.’

En dan zien wij in de Handelingen der apostelen dat het Evangelie steeds voorop gaat: ‘zovelen als er de Heere onze God toe róépen zal.’ En die geroepen zijn, díé doopten de apostelen, waar de Geest des Heere hen leidde. Wie voegt er toe aan de Kerk? Daar is een kind geboren; het moet op het erf gebracht, het moet in de kerk lidmaat worden, het moet.... Nee, ‘de Héére deed toe tot de gemeente die zalig werden’, en díé worden gedoopt. De Kerk wordt niet uitgebreid door natuurlijke geboorte, de Kerk wordt uitgebreid door wédergeboorte. De Kerk wordt uitgebreid als de Heere hen trekt uit het heidendom en hen tot Zich trekt, en hen toedoet tot de gemeente die zalig wordt. En die worden gedoopt.

Dus wat zien wij in de Handelingen der apostelen? De Geest van Christus gaat voorop. De Geest van Christus, de verhoogde Middelaar, past het woord toe in zondaarsharten. En de apostelen volgen. Maar wij zijn zo brutaal dat wíj voorop gaan, dat wij zélf toevoegen aan de Kerk, in de hoop dat de Heilige Geest volgt; in de hoop dat de Heere dat kind ook zal roepen. Wij zijn zo brutaal dat we vóór Christus uit zijn gaan lopen, en de mens gaan bearbeiten waar Hij nog niet geroepen heeft.

‘De Heere deed dagelijks toe.’ En die toegedaan waren, werden gedoopt. Dus er is inderdaad in het boek van de Handelingen der apostelen en ook in al hun Brieven nergens sprake van de doop van zuigelingen, nergens sprake van de doop van een onbekeerd mens, alleen van de huichelaar, zoals Simon de tovenaer, die het geloof beleed, maar in wiens binnenste het geen waarheid was. Maar al de apostelen hebben het zo verstaan zoals ook Petrus het heeft verwoord in zijn Brief: ‘De doop is een vraag ener goede consciëntie tot God, door de opstanding van Jezus Christus.’ En die wordt, als de bruid van Christus, bereid gemaakt voor de dag van de bruiloft, en ook bereid gemaakt voor de dood.

We moeten nog wel een avond invoegen om de Bijbelse leer van het Nieuwe Testament over de doop uiteen te zetten, want er is nog heel veel over te zeggen. Maar laat dit, na vanavond, helder mogen zijn, dat de doop een gave is van Christus voor Zijn bruid, als het bad om haar te reinigen, die Hij geroepen heeft, die Hij heeft liefgehad, die Hij verkoren heeft, die Hij gevonden heeft als een bedroefde van geest, als een weduwe van de wet, als een mens die gestorven is onder de bediening der wet. En het huwelijksaanzoek van het Evangelie kwam tot haar ziel, en haar hart heeft Christus geloofd en omhelsd. Dezulken

schenkt Hij dat bad der reiniging, als een teken, als een zichtbaar teken van die volkomen gerechtigheid van Christus en van Zijn volkomen genade.

Dus geen doop als een uitwendig verbondsvoorrecht, want u moet al uw uitwendige voorrechten inleveren, al uw pleitgronden kwijtraken; alles waar u op hoopt buiten Christus, moet uit uw hart en leven worden weggesneden, opdat u als een verloren mens, wegzinkend in de wateren; als een mens die met de hele wereld verdoemelijk ligt voor God, Christus in het Evangelie mag ontvangen; en door de geloofsvereniging met Hem herschapen wordt, vernieuwd wordt, gereinigd in het geweten, gereinigd van hart, gedoopt. 'Indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd.' Kom; kom, heiden en Jood en Samaritanen en zondaren, oud en jong. Ziet dan de Gekruisigde, Die daar aan Golgotha's vloekhout werd gedoopt in de toorn, en gedoopt onder de vloek van de wet, en nederdaalde ter hel, plaatsbekledend. Ziet Hem Die stond als de Ark in de Jordaan. En ook vanavond zegt mijn ziel: 'Ik heb Hem lief, en Hij is mijn Leven.'

Maar wat zegt uw hart vanavond van deze Christus? U wordt tot Hem geroepen. U wordt niet gebracht op een erf of in een verbond dat u vreemdeling laat van Christus. Maar u wordt vanavond in de Naam des Heeren geroepen om als een goddeloze te geloven in Christus Jezus, de Gekruisigde, en u door Hem de zonden te laten afwassen. 'Een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.' Van die Heilige Geest Die de volheid van hemelse schatten van vergeving en aanneming tot kinderen, en het eeuwige leven uitgiet in uw hart, Die uw hart doet overstromen van de weldaden Gods.

O geliefden, mijn ziel verlangt naar deze doop, zoals Christus die heeft bedoeld en aan Zijn bruid gegeven. Niet zozeer om dat water, of om de vorm op zich, maar om de eer van Christus die daarin ligt, en om de zegen die Hij eraan verbonden heeft. Want we zien - dat hopen we dan een volgende keer nader uit te werken - in het boek Handelingen der apostelen, dat met de waterdoop ook altijd de doop met Gods Geest vergezeld gaat. En die zegen van een krachtiger tegenwoordigheid van Gods Geest, van een rijker getuigenis van de rechtvaardiging van de goddeloze onder ons, die begeer ik. En daarom is mijn gebed dat de Koning van de Kerk voorop gaat, dat de verhoogde Middelaar, net als over Zijn discipelen, waar het hun onmogelijk was om uit te gaan om te preken en te dopen, dat diezelfde Koning van de Kerk, de Heere Jezus Christus, Zijn Geest uitgiet en een weg baant, en vele harten doorboort, en voor die vraag stelt: 'Wat moet ik doen? Wat moet ik doen?' Wat u moet doen vanavond: Aanschouw die Middelaar, staande in de Jordaan; en terwijl de hemelen gescheurd worden, zegt de Vader: 'In Hem heb Ik al Mijn welbehagen.' En als u door het geloof, zelfs ook maar het minste geloof, in Hem geborgen bent, dan mag u het oordeel des Vaders horen in uw geweten: in hem, in haar, heb Ik al Mijn welbehagen. Dan bent u vrij, aangenomen, herschapen; 'en een erfgenaam,' zegt Paulus tegen Titus, 'zalig gemaakt, door het bad der wedergeboorte, en een erfgenaam van het eeuwige leven.'

Dus deze Middelaar is die Middelaar Wiens werk heerlijk en volkomen is. En op ons, ook op ons, ligt de schuld van het verwarren van Zijn leer, en het onteren van Zijn inzetting. Dat is

schuld voor Hem Die voor Zijn bruid niets heeft achtergehouden, maar Zichzelf voor haar heeft overgegeven. O, dat wij die liefde van Christus, Die niet alleen het Evangelie geven wil, maar ook Zijn doop, dat wij die liefde niet verachten, maar het verwonderd en verootmoedigd van Hem ontvangen, tot Zijn roem en heerlijkheid.

Amen.

Zingen: Psalm 30:2, 3

Mijn God, Gij hebt mij, op mijn klacht,
Genezen, en mijn smart verzacht;
Gij hebt mijn ziel, door angst beroerd,
Als uit het graf weer opgevoerd;
Gij hebt het leven mij geschonken,
Ik ben niet in den kuil gezonken.

Psalmzingt, Gods gunstgenoten, geeft,
Geeft lof den HEER', Die eeuwig leeft;
Zijn vlekkeloze heiligheid
Zij ter gedachtenis verbreid;
Een ogenblik moog' ons doen beven;
Zijn gunst verduurt een eeuwig leven.